

Rekolekcje adwentowe Adwent w Kościołach chrześcijańskich jest czasem przygotowania, w tym także duchowego, do uroczystości Narodzenia Pańskiego. Jest to także czas oczekiwania i nadziei. W tym roku Adwent rozpoczyna się w niedzielę 2 grudnia i zgodnie z tradycją potrwa do 24 grudnia.

W kalendarzu kościelnym, zwanym też liturgicznym, występują święta stałe oraz ruchome. Święta stałe mają określoną datę, zmienne natomiast uzależnione są od księżycowej rachuby czasowej. Właśnie Adwent podpada pod kategorię okresu zmienności.

Nazwa «adwent» pochodzi od łacińskiego słowa «adventus», co znaczy przyjście, nadejście króla. Wierni przeżywają ten czas, rozmyślając nie tylko o narodzinach Syna Bożego, lecz także o powtórным Jego przyjściu w dniu Sądu Ostatecznego. Podczas Adwentu w czasie liturgii używa się szat koloru fioletowego, z wyjątkiem III niedzieli, zwanej «Gaudete», co w języku łacińskim oznacza «radujcie się». Wtedy to kapłan może włożyć różowy ornat. Tego też dnia w Rzymie papież błogosławi figurki Dzieciątka Jezus, które na Plac Świętego Piotra tradycyjnie przynoszą rzymskie dzieci. Do naszych tradycji adwentowych należy Msza św. wotywna, zwana roratami, odprawiana zazwyczaj przed świtem. Jej początki sięgają XII wieku. † Z roratami wiąże się zwyczaj zapalania specjalnej świecy ozdobionej zieloną gałązką, nazywanej roratką. Symbolizuje ona Maryję, która jako jutrzienka zapowiada przyjście pełnego światła, którym jest Chrystus. Świece i lampiony używane w liturgii adwentowej wyrażają czuwanie i gotowość na przyjście Pana. Do symboli adwentowych należą także: postać św. Mikołaja oraz świece lub lampiony, z którymi przychodzi się na Msze św. roratnie. Także przygotowuje się adwentowy wieniec, przypominający o zbliżeniu się świąt Bożego Narodzenia, zaś cztery świecezki w wieńcu oznaczają 4 tygodnie Adwentu.

W historii Adwent miał różne znaczenia. W Cesarstwie Rzymskim były to pierwsze oficjalne odwiedziny cesarza po objęciu władzy, w religiach pogańskich natomiast, Adwent oznaczał powrót bóstwa do świątyni. We wczesnym chrześcijaństwie tego terminu używano w znaczeniu podwójnego przyjścia Chrystusa: jako człowieka, Syna Maryi oraz jako sędziego w chwale, na końcu świata. Adwent w Kościele katolickim dzieli się na dwa okresy: od początku Adwentu do 16 grudnia jest to czas szczególnego oczekiwania na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa na końcu czasów, a od 17 do 24 grudnia jako okres bezpośredniego przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego.

Podsumowując, należy zaznaczyć, że Adwent jest czasem oczekiwania, ale nie czasem bierności i stagnacji. Kościół zachęca, nigdy zaś nie zmusza, człowieka wierzącego do

O Adwencie jeszcze raz....

Wpisany przez ks. Руслан Мазан
30.11.2012 01:00

większego zaangażowania się w pracę nad sobą, a raczej nad swoimi wadami i słabościami. To oczekiwanie na powtórne przyjście Pana jest czasem pokuty i umartwienia, ale jednocześnie powinno być czasem chrześcijańskiej radości.